

dum arbitrer.

Quid scribā ad te familiare: cū nihil habeā.

Si de negocijs uis meis familiarib⁹ fieri certior: aliunde q̄
a me postula.

Pauca sunt mihi familiaria negocia: de q̄bus quicq̄ possim
ad te scribere.

Om̄is familia mea bene ualet: hoc est qđ de meis familiari
bus negocijs ad te scribā.

Sunt oīa mea familiaria negocia iucūdisima.

De meis negocijs familiarib⁹ hēs alios & scribas & nūcios.

Res meae familiares habēt ppulchre.

Latare (si me amas) negocijs familiaribus meis: sunt enim
faustissima.

Cupio tā esse familiaria mea negocia tibi cognita: q̄ mihi.

Familiariū negociorū meorū magna me uoluptas capit.

Nihil ē mihi familiaris negocij: qđ me nō delectet plimū.

Scio te meorū familiarium negociorū curiosissimū: sed habēt
oīa perpulchre: ut cupio.

Titulus. lxxij.

Publicae fidei familiaris.

Hisce publicae fidei nostrae litteris: neminē ignorare uolu-
mus: nostro iussu **L**aelio (qui has secū attulerit) patere ad
quālibet urbem nostrā / oppidūq; / passum / arcem ac terrā
aditū ac morā : & inde reditū semel & saepius : ut ei uisum
fuerit ire / morā ducere / atq; regredi: cū omni familia sua:
reque: supellectile: ac fortunis & bonis omnibus tam con-
iunctim: q̄ diuisim: ac sine impedimento / inquietatione /
uexationeq; quacunq;. **Q** si cui deberet aut subdito no-
stro: aut locorū nostrorum incolae: aut alienigenae quicq;:
cui uel publico uel priuato deuinctus foret documēto: uo-
lumus eū in psonis aut reb⁹ cōueniri apud nos nostrosq;
iudices & satellites quire. **S**i rursus aliquid in nostrosq; ali-
quem: aut externorū commisisset: quo plecti apud nos no-
strosq; ualeret: derogam⁹ oī legi: quae hoc admitteret con-
ventionis gen⁹ & accusatiōis officium. **V**olumusq; tandē eā

huic suisq; rebus ac psonis imunitatē adiutricem atq; fau-
tricē: ut si quo iure potuisset tam in petitionib⁹ ciuilibus:
q̄ in accusationib⁹ criminalibus perturbari atq; cogi: quasi
ad asylū cōfugisse ducat cū huiusce nostræ publicæ fidei
munimine. Iubemus iccirco nostris omnibus tā peditib⁹
q̄ equitibus: militibus: & tam tribunis: q̄ cæteris quibusq;
magistratibus: ne quomodolibet has audeant cōmentari
litteras: aut in ullo eas uiolare: aut quicq̄ ulla uia ul' exqui-
sitissima attemptare: quo min⁹ quietus cū suis oibus in no-
stris singulis locis sit ipse **Lælius**. Id si secus aut fieret: aut
attemptaret: indignationē nostram qlibet inobseruator
præcepti nostri se sciat indubitanter incurrisse. **Ex Medio-**
lano. xij. Kalendas lunias.

¶ Publicæ fidei familiarissima.

Huius epistolæ serie uolumus oēs tam nostræq; urbiū cu-
stodes atq; magistratus singulos: q̄p milites atq; subditos
nobis quomodolibet seruientes: in nostrisq; locis uersatos
fieri certiores: patere **Lælio** ad nos aditum: & ad omnes
singulasq; terras nostras: ac loca maris sita: fluminibusq;
quælibet cū familia omni sua: suisq; ac familiæ rebus omib⁹:
sine inquietatione molestiaq; quæ uel dici posset uel exco-
gitari ob aliquot priuatū debitū: aut publicū: crimenq; qd̄/
libet. **Præcipimus** igit^r nostris sub pœna indignationis no-
stræ: ad unguē hæc obseruari: nec qcq̄ attemptari: quo mi-
nus hæc publica nostra fides seruet. **Ex Mediolano. xyj.**
kalendas lunias.

¶ Publicæ fidei grauis.

Sunt certe qdem causæ: quibus principum animi facillime
qdem inducunt: ut illis faueant: & in ijs etiam succurrant:
quæ legib⁹ uident^r aliquādo derogare: q̄ sunt omni laude
cumulati. **Nam** solet multos & graues & bonos uiros (ut
ait **Cicero**) uel angustia rei opprimere: ul' fortunæ calus ut **Cicero**
nequeāt uideri q̄les sūt: uel q̄a deficiāt a fide: uel q̄a neque-
ant obseruare diem: uel q̄a in rebus restituēdis aliquo sint **Aratus Si-**
impedimēto perturbati. **Quāobrē Aratus Sicyonijs: cū cyonius**

Cæsar iulius

in patriam (a qua iam pridē exularat) rediisset: suosq; ciuū aliquos: q; decoxerant magno donauit ære: aliquibus fide præstitit publicā: ut nulli perturbarent. Cæsar autē quot huiusmodi fecit dona ex Gallis Romā rediens: Quot ea si de succurrit publica: Sūt q; hoc imunitatis genus moleste ferāt: cur illis quibus publica præstatur fides: aliqd etiam donec: cū aut multū æris debeāt / aut i ipsos etiā principes nō nihil iniuriarū intulerit: At si recte cōsiderāt: sine publica illos fide in eas urbes nunq; esse uētuos: malle debebūt uel tutos illo ire: cum qbus possint pacisci nōnihil: & aliquū sperare qcq; q; si minime tuti nunq; uenerint. At nō ueniāt inquit: absintq; potius: q; q; aut nobis debent: aut nos afferūt iniurijs: nobis inuitis ad nos eant. At principes o boni uiri: hoc solo differūt a priuatis: quod imperant: quoq; plurib; præcipere qdem possunt: hoc maiores sunt principes. Populorū eos multitudo atq; cōkursus (ut Lycurg; ait) reddit principes. Præstat igit: ut illis interdū adit; pateat: qui pnt aliquo pacto nōnunq; pdesse: aut nunq; obesse. Quid si & nobis debēt: dimittimusq; ad tempus: aut omīno: ut tutius nobiscū uersari uelint. Quid si uel nobis fuerunt iniurijs: toleramusq; ueniendi ad nos: morandiq; licentiam: ut potius pœnitentib; utamur: q; nullis. Læliū igit; hui; epistolæ publicæq; nostræ in se suosq; fidei ostentorem uolumus semel ac sæpi; ad nos & quælibet nostra loca tam terra q; aquis / urbes / oppida / arces / passus / pontes / & cætera quæq; uenire posse cum omni familia sua: suisq; ac familiæ rebus: uel sine: ut sibi libuerit ac uisum fuerit: & in illis singulis die noctuq; morari: ac inde discedere: rursumq; ac iteq; idē efficere sine molestia / inquietatiōe / uexationeq; qualibet: atq; cuiusuis generis arrestatiōe ac retardatione. Non obstantib; tã priuatis q; publicis debitis: quib; cū instrumētis fide aut testib; aut sine: obligat; tam nobis foret ac nostris: q; alijs quidē oib;: nec obstantib; quibusuis criminibus: quorū reus cuiuis esset principi atq; potentatui: etiā si in nos crimē læsæ maiestatis cōmississet: qui

Lycargus

TITVLVS LXIII

bus quorūq; cōuentioni atq; accusatiōi p̄cessuīq; ac p̄ce-
nā uolumus hac publica fide derogatū: etiā si ea forēt: de
quibus hic oporteret expr̄ssam fieri mentionem. Iube-
mus aut̄ magistratibus nostris quibuscunq; ac subditis sub
nostrā indignatiōis hęc obseruari p̄cna. **Ex Mediolano**
x. Kalendas Iunias.

Synonyma publicæ fidei.

Sit hęc nostra fides publica.

Pateat **L**ælio ad nos nostrosq; liber adit⁹ atq; redit⁹.

Possit **L**ælius ad nos & loca nostra immunis ire ac esse: &
discedere.

Quoties placuerit **L**ælio: huc & in singulas terras nostras
liceat uenire ac regredi.

Nullū oblit̄ iudiciū ei in nostris locis.

Nulla uis aut lex obistere possit ei.

Publica hęc nostra fides eū tueat̄ ab oib̄s imunē.

Sub nostra p̄tectione cū suis oib̄s ad nos is accedit.

Fides nostra publica data sit **L**ælio.

Nihil impediāt eū: cui publicæ fidei l̄ras hasce dedim⁹.

Qui has ostēderit nostræ fidei publicæ tabellas: is inq̄ta-
ri a nullo nostrosq; ullo iure queat.

Nulla sit in **L**æliū molestiæ causa: cui sunt nostræ fidei pu-
blicæ litteræ.

Si q̄s in eū q̄c̄q; attemptarit: quē publica fide cōmuniūim⁹
is a nobis p̄ctendus acerbissime maneat.

Lælius nostram habens fidem publicā nulla de causa pos-
sit inquietari.

Titulus. lxiij.

Familiaritatis institutiua familiaris.

Eos sibi debēt principes familiares asciscere: ut **Agefilaus** **Agefilaus**
ait: qui sunt: uel genere uel moribus principū familiarita-
te non indigni. **Q**uāobrem cū **Iulius** & nobilissimo gene-
re natus sit: ex **R**omana quidem antiquitate: & uitæ insti-
tutione tam clara: ut merito sit inter maximorum familia-
rissimos principum admittendus: uolumus hisce publicis